

Nr 424.

Av herr **Stendahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 244 med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa m. m.

I proposition nr 244 till innevarande års riksdag med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa har Kungl. Maj:t hemställt om en högre tullbeskattning av bl. a. vissa trikåvaror ävensom av sidenklädningar m. m.

Förslaget innebär, såvitt angår de ifrågakvarande trikåvarorna, att till tulltaxenummer 592 skulle hänföras följande artiklar, vilka nu falla under nr 593, nämligen kläder och andra sömnadsarbeten, ej särskilt nämnda, av knutna, stickade, virkade eller på strumpstol förfärdigade varor, om de utgöras av jumpers och koftor, vägande högst 3 kg per dussin, skjortor med fast krage samt kappor av spånadsvara (metervara), icke innehållande silke.

Upprinnelsen till förslaget utgör en av generaltullstyrelsen gjord framställning, däri framhålles, att avsevärda tulltekniska svårigheter gjorde sig gällande vid tullbehandlingen av till tulltaxerubrikerna nr:is 592 och 593 hänförliga trikåvaror, vilka svårigheter i sin ordning ledde till olikformighet i tullbeskattningen. De svårigheter, som yppat sig, hade i främsta rummet bestått i att skilja blusar (tulltaxenummer 592) från andra, liknande persedlar, och dessa svårigheter hade givit anledning till ständiga tvister och klagomål. I handeln förekomme nämligen klädespersedlar av den form och beskaffenhet i övrigt, att det vore ytterst vanskligt att avgöra, huruvida de rätteligen borde betecknas såsom blusar (tulltaxenummer 592) eller såsom bluskyddare, koftor, pullovers eller tröjor, vilka sistnämnda persedlar droge tull såsom strumpstolsarbeten, utan förhöjning (tulltaxenummer 593). För avhjälpan av dessa svårigheter föreslog generaltullstyrelsen, att ur tulltaxerubriken nr 592 skulle utbrytas artikeln »blusar», varigenom dessa plagg jämte andra därmed ur tullteknisk synpunkt jämförbara klädespersedlar skulle komma att falla under samlingsrubriken för trikåvaror (tulltaxerubriken nr 557) och sålunda draga en enhetlig tull av kr. 1: 75 per kg.

För vinnande av den önskvärda likformigheten i tullbeskattningen har sålunda generaltullstyrelsen föreslagit, att blusar skulle utbrytas ur tulltaxerubriken nr 592, varigenom de automatiskt skulle tulltaxeras enligt tulltaxerubriken nr 593. Kungl. Maj:ts förslag innebär, att vissa blusliknande plagg i stället skulle — från att nu falla under rubriken nr 593 — hänföras till rubriken nr 592, varjämte vissa andra plagg, som nu tulltaxeras enligt rubriken nr 593, jämväl skulle överföras till rubriken nr 592.

I propositionen (sid. 12) lämnas en del uppgifter till belysande av storleken av importen under senare år av till stat. nr 1099—1101, 1103, 1152 och 1153 hänförliga trikåvaror. Sammanräknas kvantiteten och värdet av dessa varor, erhålles följande siffror:

År	Ton	Värde (1,000 kr.)
1932.....	536.2	4,541
1933.....	435.9	3,238
1934.....	383.6	2,704
1935.....	287.2	2,026

De anförda siffrorna ge vid handen, att under den ifrågavarande tidsperioden importen av dessa varor minskat i kvantitativt avseende till nära hälften och värdemässigt till mer än hälften. Detta förhållande i förening med den kända omständigheten att den svenska trikåindustrin f. n. befinner sig i en period av ständigt stegrad produktion synes tyda på att något ökat tullskydd för densamma knappast skulle vara påkallat.

Till belysande av innebörden av dessa tullförhöjningar må här anföras följande exempel. Trikåskjortor med fast krage, nu hänförliga till tulltaxenr 593 och i inköp betingande ett pris av kr. 7: — per dussin, draga för närvarande — vid en vikt av 2 kg per dussin — en tull av kr. 3: 50. Blir Kungl. Maj:ts förslag antaget, skulle tullen höjas till det dubbla eller kr. 7: — per dussin, vilket — även bortsett från frakt- och andra dylika kostnader — innebär ett 100-procentigt tullskydd.

För min del hemställer jag att riksdagen i förevarande angelägenhet beslutar i enlighet med generaltullstyrelsens här ovan återgivna förslag, varigenom nu förekommande tulltekniska svårigheter vid tulltaxeringen av vissa trikåvaror skulle avlägsnas. Det må visserligen vara sant, att härigenom en tullsänkning kommer att äga rum beträffande blusar av ifrågavarande slag. Men med de tulltekniska principer, som lära av tullverket f. n. tillämpas, torde i allmänhet såsom »blusar», hänförliga till tulltaxenr 592, icke tulltaxeras varor annat än i ganska begränsad omfattning. Flertalet artiklar av hithörande slag falla under rubriken nr 593. I realiteten skulle därför ett bifall till generaltullstyrelsens förslag icke bli till någon mera avsevärd olägenhet för industrien. Däremot skulle ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag drabba importhandeln synnerligen hårt och vara ägnat att medföra komplikationer av handelspolitisk natur.

Vad angår den föreslagna tilläggstullen å sidenklänningar m. m. torde mot densamma kunna anföras samma invändningar av handelspolitisk natur som ovan närmare utvecklats ifråga om tullförhöjning av vissa trikåvaror.

Ett visst broderat plagg, vägande 330 gr och hänförligt till stat. nr 1164, kostar f. n. i inköp kr. 3: 86 och drager en tull av kr. 7: 43. Enligt det nu framlagda förslaget skulle den sammanlagda tullbeskattningen komma att utgöra kr. 12: 38. För en tryckt kimono, som tulltaxeras enligt stat. nr 1166, väger 200 gram och betingar ett inköpspris av kr. 2: —, utgår tullen f. n. med kr 3: 90. Den i propositionen föreslagna tilläggstullen skulle medföra en ökning av tullbeskattningen av denna vara till kr. 6: 90. De anförda siffrorna visa med all tydlighet, vilken orimligt hård beskattning, som skulle komma att drabba varor av ifrågavarande slag. I själva verket torde importen därav komma att helt omöjliggöras. Här är emellertid fråga om

varor av ett speciellt slag, som sedan gammalt vunnit en viss hävd på den svenska marknaden och vilka den svenska industrien näppeligen torde kunna framställa. Genomföres förslaget, torde detta därför visserligen komma att verka så, att importen av ifrågavarande artiklar förhindras, men utan att den inhemska industrien drager någon motsvarande nytta.

Vad som i detta sammanhang tilldrager sig en viss uppmärksamhet är att, såvitt framgår av propositionen, det ökade tullskyddet begärts av ett jämförelsevis litet företag med ett aktiekapital — enligt tillgängliga uppgifter — å 80,000 kronor. Däremot ha, såvitt framgår av propositionen, vårt lands större, ledande företag på området icke påkallat något dylikt skydd, även om dessa självfallet — vid avlämnandet till kommerskollegium och generaltullstyrelsen av infortrade uppgifter till belysande av frågan — icke haft anledning att annat än med tacksamhet biträda sökandebolagets hemställan.

Slutligen bör framhållas, att det torde vara av icke ringa betydelse särskilt för handeln, att sådana ändringar i tulltaxan icke lättvindigt företagas, att en olämplig avvägning av tullskyddet för olika varor därigenom åstadkommes. Det är av vikt att tullfred får råda i avvaktan på den nu visserligen förpuppade tulltaxekommitténs blivande förslag. Detta gäller icke minst varor av ifrågavarande slag; härvid är att märka, bl. a. att hela vår konstsilkeindustri vuxit fram först efter nu gällande tulltaxas tillkomst.

Under åberopande av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville

dels antaga följande förslag till ändring i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

Kläder och andra sömnadsarbeten, ej särskilt nämnda:

av knutna, stickade, virkade eller på strumpstol förfärdigade varor:

592	kjolar, klädningar och morgonrockar av spånadsvara (metervara), icke innehållande silke E	}	beläggas med samma tull som klädespersedlar av vävnad av motsvarande spånadsämne.
593	andra	}	beläggas med samma tull som är bestämmd för strumpstolsarbeten, utan förhöjning.

dels ock besluta, att Kungl. Maj:ts förslag om tilläggstill å till tulltaxenr 602 och 603 hänförliga varor ej skall föranleda någon riksdagens vidare åtgärd.

Stockholm den 2 maj 1936.

Sten Stendahl.